

lem mente, at de smitsomme Sygdomme sjældnere fandtes ved Ægteskabets Indgaaelse, men at de oftere blev slæbt ind i Familielivet — jeg tror nok, han brugte det Udtryk. Det er muligt, at det ærede Medlem fra sin Praksis og Omgang med Mennesker har Erfaringer i den Retning, siden han tør sige det, men det aabner jo et Perspektiv, som ikke just stemmer godt med den ideale Fordring, som findes i Lovforslagets § 39, at Mand og Hustru skal vise hinanden Troskab. Hvis det skulde være det almindeligste, at Kønssygdommene slæbes ind i Ægteskabet, maa der jo findes ikke saa lidt Utroskab, og jeg vil derfor haabe, enten at jeg har misforstaaet det ærede Medlem, eller at det Grundlag, hvorpaa han støtter sin Paastand, maa vise sig at være uholdbart.

Hvis Lovforslaget vedtages, vil det jo blive betydelig lettere for Folk, som har faaet Fattighjælp, at indgaa Ægteskab, og dette vil i mange Tilfælde være heldigt, fordi det vil bidrage til at hæve en Del løse Forbindelser, men det kan naturligvis have nogle kommunale Virkninger. Jeg vil dog være tilbøjelig til at mene, at det er rigtigst at der gaas noget mildere frem; om der skal gaas *saa* mildt frem, som Lovforslaget antyder, er jeg dog ikke helt sikker paa.

Jeg skal saa endnu gøre en lille Bemærkning vedrørende borgerlig Vielse. Jeg har gemt den til sidst, fordi jeg vilde bidrage mit til, at man ikke skulde komme til den Opfattelse af Lovforslaget, at det er vigtigere, hvordan Ægteskabet indgaaes, end hvordan det leves. Jeg forudser nemlig, at naar denne Sag kommer ud i den offentlige Diskussion, kan det gaa, som det tidt er gaaet, at et mindre vigtigt Punkt tager hele Interessen fangen, og jeg for mit Vedkommende maa sige, at hvordan Ægteskabet indgaaes, er jo underordnet i Forhold til, hvordan det leves, naar det er indgaaet og Hjemmet er stiftet. Jeg vil altsaa nødtigt have dette gjort til et Hovedpunkt. Men ogsaa her vil jeg gerne have Navnene til at dække det, som de skal. Udtrykket „borgerlig Vielse“ er en Meningsløshed, og jeg skønner ikke, at det er nogen Nødvendighed at faa de to Ord sat sammen. Der staar i § 28, at

Ægteskab stiftes ved borgerlig Vielse. Man kunde lige saa godt sige, at Ægteskabet stiftes hos Giftefogeden, hvis man skal beholde det Ord, eller der sættes et andet i Stedet, saaledes at man fik hver Ting paa sin Plads. Dette er underordnet, det er kun et Spørgsmaal om at finde den rigtige Udtryksform. Men et Spørgsmaal, som jeg tror vil gribe ikke saa lidt ind i Forhandlingerne, er, om der skal være tvungen borgerlig Ægteskabsindgaaelse, eller om det skal være valgfrit. Det har været fremme før og er ogsaa omtalt her. Jeg skal ikke komme ind paa hverken Historien eller denne Omtale, men kun sige, at da baade Sverige, Norge og Island nu har valgt den valgfrie Form, er jeg tilbøjelig til at tro, at det vil komme til at ende der ogsaa for vort Vedkommende. Jeg kan heller ikke se, at de Argumenter, der er førte i Marken mod Valgfriheden, er helt afgørende. Var de det, maatte det jo være bestemmende. Lige saa lidt kan jeg se, at den højtærede Minister har kunnet føre Argumenter i Marken for sit Ønske om at faa tvungen borgerlig Ægteskabsindgaaelse; i hvert Fald kan jeg ikke se, at det Argument, han fremførte, at der til borgerlig Ægteskabsindgaaelse ikke forefindes saa højtidelige Lokaler, og at derfor Ægteskabsindgaaelse i Kirken vilde have et Fortrin fremfor det andet, er et Argument, man behøver at tage højtideligt. Københavns Raadhus er da for Resten en ret højtidelig Bygning, deroppe maa man nok kunne finde et Lokale, som i Højtidelighed ikke staar tilbage for nogen Kirke. Jeg tror heller ikke, det er det, som volder Striden. Det er naturligvis dels de vanemæssige Forhold og dels det, at der selvfølgelig er dem, som mener, at de vilde staa sig bedst ved at indgaa deres Ægteskab i Kirken. Nu ved jeg godt, at dette hindres ikke ved, at der er tvungent borgerligt Ægteskab, men da det kom saa stærkt frem sidste Gang, tror jeg, det hang noget sammen med, at der var Kredse i Landet, som var bange for, at borgerlig Ægteskabsindgaaelse ligesom skulde blive sat i en lavere Klasse. Det tror jeg imidlertid hænger noget sammen med de Bestemmelser, vi nu har, hvorefter den ene Part skal melde sig ud af Folkekirken, saafremt der ønskes borgerlig Ægteskabs-